Қоидаҳои муҳими зиндагӣ дар Россия

Ҳар як шаҳрванди хориҷӣ, ки дар Федератсияи Россия қарор дорад, бояд қонунҳо, оинҳо ва анъанаҳои кишвари будубошро риоя кунад! Бо онҳо то вуруд ба Россия бояд шинос шуд.

Қоидаи асосӣ барои ҳамаи одамон – эҳтиром ба якдигар.

Дар кишвари мо озор додан ё ки ҳафа кардани касе аз рӯи принсипи миллӣ ё ки динӣ ҷоиз нест. Ин яке аз қоидаҳои асосии муоширати одамон аст. Ҳамаи одамон, ба фарқияти халқиятӣ: миллат, забон, намуди зоҳирӣ, одатҳои миллӣ ва хусусиятҳои рафтори худ, бояд ба қоидаҳои умумии рафтор риоя кунанд.

Меҳмонони вилояти Оренбург бояд тарзи ҳаёти аҳолии маҳаллиро эҳтиром кунанд, тоқатфарсо бошанд, дуруштӣ накунанд, такаббур ва беэътиноӣ нисбат ба маданияти маҳҳалӣ накунанд, ба гуфторҳои ҳақоратомез нисбат ба роҳбари кишвари будубош роҳ надиҳанд.

Қоидаи асосии рафтор дар кӯча – ин наофаридани ноқулайӣ ва ногуворӣ ба атрофиён аст.

Муоширaт бо сокинони маҳаллӣ

Барои муошират бомуваффақият бо аҳолии маҳаллӣ шумо бояд қоидаҳои зерини рафтор дар ҷамъиятро донист бошед:

- Ҳангоми суҳбат бо одами ношинос, ба ӯ бо эҳтиром бо «Шумо» муроҷиат кардан лозим аст.
- Муроҷиати «бародар» ё ки «хоҳар» барои мушоират бо одамоне, ки хешовандон ё ки шиносони наздики шумо намебошанд, мутобиқ нестанд.
- Агар ба шумо ба нафаре муроҷиат кардан лозим шавад, ҳатман аз ибораҳои «салом» ва «хайр» истифода баред. Агар ба шумо чунин тавр муроҷиат кунанд, шумо бояд ҳатман ба ин ҷавоб диҳед, вагарна ин ҳамчун дуруштӣ ва беҳурматӣ қабул гардида, ба ҳолати ҷанҷолӣ оварда расонида метавонад.
- Агар аз нафари ношиносе чизеро пурсиданӣ бошед, ба ҷойи саломдиҳӣ барои ташвишдиҳӣ узр пурсидан лозим аст. Масалан, «Бубахшед, оё ба ман ёрӣ дода метавонед?», «Бубахшед, дорухона дар куҷост?», «Бубахшед, ҳоло соат чанд аст?»
- Баъд аз оне, ки он нафар ба шумо ёрӣ дод, ба ӯ боядташаккур гуфт, бо гуфтани: «Раҳмат» ё ки «Ташаккур ба шумо!».
- Агар ба шумо кумак ё ки маслиҳат лозим бошад, ба одами дилхоҳи ношинос дар ҷойи ҷамъиятӣ муроҷиат карда метавонед – ба шумо ҳатман ёрӣ медиҳанд. Вале агар бинед, ки одам машғул аст (бо кӯдак меравад, тавассути телефон суҳбат мекунад, китоб мехонад) – барои халал нарасонидан, ба ӯ дар навбати охир бояд муроҷиат кард.

Қоидаҳои муҳими зиндагӣ дар Россия

Дар хотир доштан лозим аст, ки Россия – давлати дунявӣ ва бисёрмиллата аст.

Динҳои давлатӣ ва волояти дини дилхоҳ аз болои қонунҳо дар Россия нест, барои ҳамин ҳангоми муошират оиди мавзуъи дин эҳтиёткор бошед. Барои тағйир додани Конститутсияи Россия ва зистан тибқи қонунҳои шариат дар муқобили қонунгузории Россия кӯшиш кардан лозим нест.

Аксари сокинони Россия – православиҳоянд. Инчунин байни халқиятҳои тагҷоии дар кишвари мо истиқоматкунанда, мусулмонҳо низ, буддистҳо низ, намояндагони динҳои дигар низ ҳастанд, барои ҳамин, ҳангоми дар Россия будан, шумо бояд ҳамаи динҳо ва миллатҳо бо эҳтиром муносибат кунед.

Дар Россия оммавӣ намоиш додани муносибат ба ягон дин (содир кардани маросими динӣ дар кӯча, дар ҷойҳои ҷамъиятӣ хондани намоз, дуо кардан ва ғайра одат нест). Барои ин ҷойҳои махсус – ибодатхонаҳо, масҷидҳо, калисоҳо, синагогаҳо, хонаҳои ибодат ва ғайра мавҷуданд.

Ҳамаи муассисаҳои давлатӣ дар Россия, хусусан, мактабҳо ва беморхонаҳо, дунявӣ мебошанд. Ва агар шумо ба Россия бо кӯдакон омада бошед ва нақшаи ҷойгир кардани онҳоро ба муассисаи таҳсилотӣ дошта бошед, дар хотир дошта бошед, ки мактаб аз шумо дар бар доштани либоси қатъиян муқарраргардидаро талаб карда ва ба машғулотҳо дар либоси динӣ омаданро манъ карда метавонад. Ин қонунӣ мебошад!

Дар Россия қурбониҳои оммавии ҳайвонот қатъиян ноҷоиз мебошанд. Барои ин ҷавобгарии маъмурӣ пешбинӣ гардидааст.

Дар Россия бо худ доштани яроқи оташфишон ва сард манъ карда шудааст. Ин барои ҳам барои шумо, ҳам барои атрофиён хатарнок буда метавонад. Инчунин, масалан, оини дар тӯйҳо ба ҳаво тир паронидан дар Россия ноҷоиз аст ва ба баррасии судӣ оварда расонида метавонад.

Инчунин дар ҷойҳои маданӣ ва таърихӣ дар назди ёдгориҳо, ҷойҳои тамошобоби маданӣ, осорхонаҳо густоҳона рафтор кардан ҷоиз нест. Муносибати махсус дар Россия ҳамеша ба хотираи Ҷанги Бузурги Ватанӣ зоҳир мегардад, он эҳтиёткорона нигоҳ дошта шуда, аз авлод ба авлод мегузарад. Барои ҳамин дар назди ёдгориҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ, аз он ҷумла, дар назди Оташи абадӣ, рафтори мутобиқ, боэҳтиромона бояд кард, таҳқири онҳо қатъиян ҷазо дода мешавад.

Дар Россия паҳнкунии нос ва моддаҳои мухаддири дигар дар мақсадҳои ғайритиббӣ манъ карда шудааст. Духтурон носро ҳамчун намуди хатарноки моддаҳои мухаддир эътироф кардаанд, он боиси одаткунӣ буда, ба саратони шуш, даҳон, ҳалқум ва меъда мегардад. Оқибатҳои истеъмол дарди сар, беҳуш шудан ва инпинат мебошанд.

Ҷузъи муҳими нигоҳдории тартиб – риоякунии оромӣ мебошад! Дар Россия ба таври қонунӣ соатҳое, ки дар он мағал кардан манъ аст ва барои риоя накардан ба ин қоида ҷазо пешбинӣ гардидааст. Корҳои бомағалро дар утоқ аз 9:00 то 19:00, ҳатман бо танаффус («соати ором») аз 13:00 то 15:00 иҷро кардан мумкин аст.

Асосҳои рафтор дар кӯча

Чиро бояд ҳангоми дар кӯча/дар боғ қарор доштан кард:

- Дар қисми ҳаракат (ҷое, ки мошинҳо мераванд) рафтан – ин бехатар нест;
- Бо овози баланд гап задан, дод гуфтан, дастонро афшондан, ҳақорат кардан (дар кадом забон, муҳим нест);
- Тавассути телефон бо овози баланд ё ки алоқаи видеоӣ гап задан;
- Шунавидани мусиқии баланд / тамошо кардани видеои садобаланд бе истифода аз гӯшмонакҳо;
- Ба кӯча бараҳна ё ки қисман либос пӯшида баромадан (танҳо дар шим (шорт) ё пойафзоли тобистона);
- Партофтани партов (на ба баки партов ё ки партовгоҳ), туф кардан, партофтаи пӯсти чормағз ё ки донаҳои офтобпараст;
- Тавассути издиҳом гузаштан, дар кӯчаи databases пуродам давидан, бо тела додани дигарон (аз атрофи издиҳом гузаштан беҳтар аст);
- Вайрон кардани амволи шаҳрӣ дар майдончаҳои кӯдакон ва дар назди даромадгоҳҳо, вайрон кардани боғҳо, навиштан ва расм кашидан дар хонаҳо, шикастани шишаҳои автомашинаҳо, кандани растаниҳо аз гулзорҳои кӯчаҳо ва ғайра.
- Қазои ҳоҷати ҷисмонӣ кардан (ба ҳоҷатхона рафтан);
- Дар гурӯҳҳои калон ҷамъ шудан, дар назди даромагоҳ ё ки баромад аз мағоза, қаҳвахона, хонаҳои истиқоматӣ ва ғайра истодан (нишастан), инчунин зоҳир кардани агрессия ба раҳгузарон;

- Муҳокима кардани раҳгузарон дар забони модарӣ, дар забони модарӣ дар ҳузури одамони дигар пичиррас кардан, инчунин онҳоро бо ангушт нишон додан. Ин боиси нофаҳмӣ гашта, ба ҷанҷол оварда расонида метавонад;

Ҳар як кишвар оинҳои маданӣ, одатҳо ва қоидаҳои рафтори худ дар ҷамъият ва баъзе чизҳоро дорад, ки ба шумо оддӣ метобад, барои россиягиҳо ғайри қабули қобил мебошанд ва баръакс.

Асосҳои рафтор дар нақлиёти ҷамъиятӣ

Дар нақлиёти ҷамъиятӣ қатъиян манъ аст:

- *Байни худ бо овози баланд гап задан, тавассути телефон бо овози баланд ё ки алоқаи видеоӣ гап задан.*
- *Бо ронанда гап задан, диққати ӯро аз рондан ва муоинаи роҳ ҷалб кардан мумкин нест.*
- *Шунавидани мусиқӣ бе истифода аз гӯшмонакҳо.*
- *Партофтани партовҳо, ифлос кардани фазои ҷамъиятӣ.*
- *Дар либоси ифлоси ифлоскунанда гаштан.*
- *Хӯрок хӯрдан ва нӯшидани машрубот.*
- *Тамоку кашидан.*

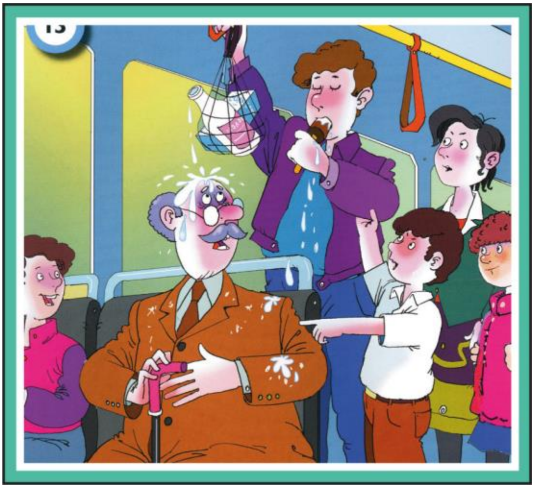

Тамоку кашидан ва нӯшидани машрубот дар ҷойҳои ҷамъиятӣ дар Россия умуман манъ карда шудааст. Барои тамокукашӣ ҷойҳои алоҳида ҷудокардашуда ҳастанд, ки дар он ҷо бе халал расонидан ба одамони дигар тамоку кашидан мумкин аст. Барои нӯшидани машрубот низ ҷойҳои махсус - қаҳвахонаҳон, барҳо, тарабхонаҳон ҳастанд. Агар шумо инро дар ҷойҳои ҷамъиятӣ кунед, ба шумо барои вайронкунии тартиботи ҷамъиятӣ ҷаримабандӣ карда метавонанд! Андозаи ҷарима аз 500 то 3000 рубл аст.

Дар ҳамаи шаҳрҳои Россия системаи «Шаҳри бехатар» кор мекунад. Он дар ҷойҳои ҷамъиятӣ ва дар ҳавлиҳои хонаҳои истиқоматӣ барои нигоҳдории бехатарии ҳар як сокини шаҳр муоинаи доимӣ мебарад. Барои ҳамин, ба политсия, одатан, зуд ёфтани қоидавайронкунанда душвор нест.

Баръакс дар нақлиёти ҷамъиятӣ кардан даркор аст:

- *Гирифтани халта ва рюкзакҳо ва кашонидани онҳо дар нақлиёт чунин тавре, ки ба атрофиён халал нарасонанд.*
- *Ба калонсолон, одамони куҳансол, кӯдакони хурдсол ва занони ҳомилдор ҷой додан. Агар дар нақлиёт барои нишастан ҷойҳои холӣ бошад, аввал айнан ин мусофирон, баъд занон ва танҳо баъд мардон менишинанд.*
- *Дар вақти истодани нақлиёти ҷамъиятӣ аввал мусофирон аз он мебароянд, баъд аз он мусофирони нав ба дохил медароянд. Ин ба ҳамаи ҷойҳое, ки дар ҳаст, тааллуқ дорад: аввал одамон бояд бароянд, то ки дигаро бемалол ба дохил дароянд.*
- *Агар шумо фаҳмед, ки шумо дар истгои оянда бояд бароед, ба назди баромад аз нақлиёт пешакӣ равед, то ки дигаронро дар лаҳзаи охирон такон надиҳед. Инчунин шумо аз мусофирони дигар пурсида метавонед, ки оё онҳо дар истгоҳи навбатӣ мебароянд, то кӣ фаҳмӣ, ки оё аз назди онҳо баромадани шумо лозим аст ё не.*
- *Барои наафтидан, ҳатман дастакҳоро қапидан лозим аст.*

Ӯҳдадориҳои мусофирон пардохти сафар, яъне хариди чипта мебошад. Чиптҳоро ё ки кондуктор (одами махсус дар салони нақлиёти ҷамъиятӣ) ё ки ронанда мефурӯшад. Дар шаҳрҳои калон мусофир сафарро тавассути терминали бонкӣ дар нақлиёт пардохта метавонад. Агар сафари худро пардохт накунед, ба шумо пардохтани ҷарима лозим мешавад. Ҷарима ҳамеша нисбат ба хариди чипта гаронтар аст.

Асосҳои рафтор бо ҷинси мутақобил

Муносибат ба занон дар Россия хеле эҳтиёткорона аст, ва ҳуқуқҳои онҳо ҳамчун аз они мардон аст, барои ҳамин, бо онҳо бояд мутобиқан муносибат кард.

- Чӣ тавр шумо медонед, дар Россия бисёрзанӣ ва бисёршавҳарӣ манъ карда шудааст. Мард ё ки зан танҳо як ҳамсари қонуниро дошта метавонад.
- Никоҳҳо дар Россия танҳо байни мард ва зан эътироф карда мешаванд. Никоҳҳои якҷинса дар кишвар манъ карда шудаанд, ҳаракати ЛГБТ+ экстремистӣ эътироф карда шудааст.
- Дар Россия ҳамчун никоҳи расмӣ танҳо иттифоқи дар мақомоти САҲШ ба қайд гирифта шуда эътироф карда мешавад. Никоҳҳои динӣ расмӣ ҳисобида намешаванд.
- Дар Россия никоҳҳои бардурӯғ манъ аст. Таҷриба нишон медиҳад, ки аз ҷониби шаҳрвандони хориҷӣ чунин иттифоқ бо мақсади ғаразнок – барои гирифтани шаҳрвандии Федератсияи Россия ба қайд гузошта шуда метавонад. Ҳангоми муайян карда шудани қалбакии никоҳ қоидавайронкунандагони оқибатҳои ҷиддӣ интизоранд, ва баъдан имконияти гирифтани шаҳрвандӣ намешавад.
- Дар Россия ба мардон ва занони ношинос ҷисмонан расидан (расидан, ба оғӯш гирифтан, аз даст ё ки либос қапидан ва ғайра), намоиш додани диққати зиёд ба кӯдакон мумкин нест. Чунин амалҳо ҳамчун шилқинӣ баҳо дода шуда метавонад. Маҷбуркунӣ ба содир кардани амалҳои табиати ҷинсдошта боиси ҷазо дар намуди ҷарима ё ки маҳрумнамоӣ аз озодӣ мешавад.
- Занон дар Россия одатан либоси чароғон, баъзан кушод мепӯшанд, ки нораво намебошад ва ба меъёр, на ба омодагӣ ба шиносоиҳо мутобиқат дорад.
- Бо кӯшиши ҷалб кардани диққати зан ё ки марди писандомада овоз баровардан (ҳушток кашидан, ҷим гуфтан) нашояд.
- Ба занон ва мардони ношинос ба тарабхона, меҳмонӣ рафтан ё ки сайр карданро пешниҳод кардан тавсия дода намешавад.
- Шаппотизанӣ, хусусан нисбати занон, одамони куҳансол ва кӯдакон ноҷоиз аст.

Бо атрофиён ҳамеша хушмуомила ва боэҳтиром бошед! Дар хотир нигоҳ доред, ки аз рӯи рафтор ва намуди зоҳирии шумо оиди кишвари шумо хулоса мебароранд!

Подготовлено Министерством региональной политики Оренбургской области